

Nummer 2 1993

Stockholms UFO-Nytt

Stockholms UFO-förenings informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055
175 06 JÄRFÄLLA

tfn 08- 36 73 98, säkrast mellan 18.00 - 19.00

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett inforamtionsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening,
utkommer med 3-4 nr/år.

Medlemsavgift 1993

	Helår 1/1 - 31/12	Nytt medlemskap Halvår 1/7 - 31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	100:-	50:-
Pensionärer, studerande (avser heltid) Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83 - 4	70:-	35:-
Om Du är intresserad av att få mer UFO-information prenumerera gärna på UFO-Aktuellt, postgiro 50 50 60 - 4	140:-	

Hej alla UFO-vänner

Som ni kanske vet så utsågs det en ny ordförande för föreningen på årsmötet. Det var jag det och jag ska kanske presentera mig själv lite bättre.

Jag är 22 år, bosatt i Uppsala och arbetar som väktare i Stockholm. UFO-Sverigemedlem har jag varit sedan våren 91 då jag bestämde mig för att engagera mig i Enköpings UFO-förening p.g.a. att jag då gjorde min militärtjänst på S1 i Enköping. Inom UFO-Sverige har jag en del uppdrag. Tillsamman med Stockholmsmedlemmen Andreas Ohlsson försöker vi att bilda en ungdomssektion. Jag har också en del av ansvaret för nybildningar av UFO-föreningar tillsammans med Mats Nilsson i Sala.

Andra intressen vid sidan av UFO är bland annat New Age-rörelsen. Jag är mycket kritisk till den, men försöker ändå på ett så objektivt sätt som möjligt läsa böcker och analysera föredrag som hålls av "rörelsens" medlemmar. Parapsykologi är också något som intresserar mig mycket. Spök- och poltergeistfenomenet är något som alltid har fascinerat mig. Det är synd att det inte pågår mer forskning än vad det gör på det här området i Sverige.

Sekter är ett annat intresse som jag har. Allt ifrån Guds barn till Hare Krishna. Sekter som

fenomen är fängslande, men inte allt för ofta är de destruktiva och direkt livsfarliga för en privatperson.

Därför är jag för avprogrammering i dessa sammanhang. Även i UFO-världen har vi våra sekter. Se på kontaktpersonen Daniel Glanz "församling" i Söderhamn.

Enligt uppgift lär han döpa folk i en å. Han ser Jesus som befälhavare för UFO:s. PÅ 70-80-talet fanns det en förening i Linköping som hette Interplanetariska fredsorganisationen. Den leddes av en ledare som påstod att hon kom från Saturnus. Hon hade med sina föräldrar företagit en utflykt till jorden, närmare bestämt Bayern, för att picknicken. De överraskades av ett antal jägare som sköt ner de vuxna, men hon lyckades fly. Låter det här verkligt?

Numera, eller det var det väl då också, är det bevisat att man inte, som människa, kan bo på Saturnus.

Nog om detta. Jag hoppas att ni har fått en uppfattning om mig och mina intressen. Jag kommer att skriva en del artiklar där jag mer ingående tar upp New Age och UFO-sekter.

Mikael Sjöberg

Innehåll:

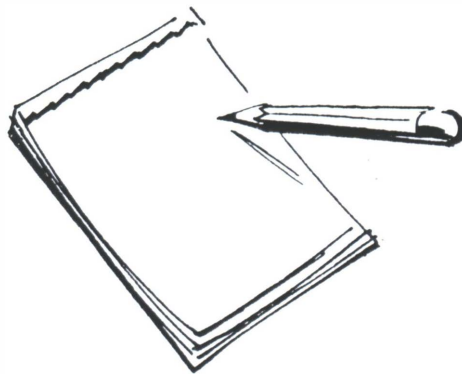
Inkomna rapporter	sid 4
Riksstämman 1993	5
Höstens föredrag	7
Föredrag Clas Svahn på Deva Center	8
Diabildsvisning på Fältöversten	9
Klotblixten	10
Arkivet för UFO-forskning - en presentation	11
Sponsring	15
Hur kunde 30 familjer, män, kvinnor och barn försvinna spårlöst?	16
TV3 rådfrågar UFO-Sverige	17
Pressklipp	18

*Trevlig sommar
önskar vi er alla
från styrelsen*

Inkomna rapporter

15 mars - 15 juni

Den 22 mars på kvällen körde en kvinna på motorvägen mot Gustavsberg, då såg hon plötsligt något konstigt ljus ovanför horisonten. Det såg ut som en brinnande apelsin, i storlek av en halv fullmåne.

Den 16-17 mars, vid 23.30-tiden i Tullinge, såg en kvinna från sitt fönster på andra våningen, hur ett flygplan kom flygande på ganska nära håll bakom träden. Men det var inget vanligt plan för nosen var spetsig. Den bakre halvan av planet lyste med ett fulvitt ljus medan den framre var mörklagd. Plötsligt försvann planet och istället steg en rökelare rakt upp, sen lyste en strålkastare på samma ställe som planet försvann.

Den 25 april cirka 17.40 i Haninge, söder om Stockholm. Ett par befann sig vid sin sommarstuga. De fick höra ett starkt ljud, som en blåslampa, i sex till åtta sekunder. Kvinnan fick sen se ett föremål, 80 cm till en meter stort,

med en upphöjning på mitten. Det flög enormt snabbt rakt över huvudena på dem och in mellan träden i skogen och försvann.

Natten mellan 24-25 april såg en man i Sundbyberg, tre blågröna diffusa svagt lysande ljusfenomen i syd-nordlig riktning. hastigheten var hög och observationstiden var ca tre sekunder. De tonade bort vid horisonten. Troligen splittrad meteorit.

En man såg den 13:e maj kl. 17.10, från Tantolunden i Stockholm 3 st runda föremål, grå, högt upp på himlen, mot nordväst. Troligtvis luftballonger.

Söndagen den 23 maj, strax efter 22.00 såg en 29-årig man ett oidentifierat föremål sväva över Insjön på Värmdö. När mannen stod och fiskade kom ett avlångt föremål med lampor svävande mellan Fårholmen och den motsatta stranden. Föremålet syntes i 20 min innan det gav sig av.

Inga-Lill

Nytt nummer ute av UFO-Aktuellt

Du är väl prenumerant

Innehåller bl.a.

FOA:s UFO-bilder

Belgien-vågen

Henry Svensson: UFO - en återblick

Öppet brev från Ante Jonsson

Vill Du veta mer om olika observationer prenumerera gärna på

RAPPORT Nytt

Utgivare Rapportcentralen, UFO-Sverige, 70:-/år. Utkommer med sex till tio nummer per år. Beloppet insättes på postgirokonto 643 73 04-6 UFO-Sverige. Märk talongen RAPPORT Nytt.

Riksstämman 1993

UFO-Sveriges riksstämma hölls i år i Nyköping den 24 - 25 april. Under den externa delen den 25te fick vi höra många intressanta föredrag.

UFO-myter, stjärnfolk och närkontakter.

När Clas Svahn hade hälsat alla välkomna fick Håkan Blomqvist ordet. Han berättade att AFU (Arkivet för UFO-forskning) började 1973. Det finns nu 150 hyllmeter material och ca 2000 titlar. Men endast 3-5% av böckerna är seriös litteratur. Resten är fantasier, önskedrömmar, myter. Och mytens funktion är att ge hjälp och tröst i denna svåra värld. När Domstensfallet publicerades 1989 kom det kritik från många som ville att det skulle vara sant. Man ville inte veta sanningen utan ha sin myt i fred.

1875 grundade Jelena Petrovna Blavatsky Teosofiska Samfundet i New York. Hon efterföljdes av Alice Bailey, som förkunnade att venusianer kom till jorden i forntiden. Men det omtalades inga farkoster ännu. År 1953, när tefatseran hade börjat, skrev George Adamski sin första bok tillsammans med engelsmannen Desmond Leslie, som var teosof. I Sverige startade Edith Nicolaisen bokförlaget Parthenon och gav bl.a. ut Adamskis böcker. Hon var också teosof. Sedan utvecklades UFO-rörelsen efter två linjer, dels den som vill undersöka själva fenomenet, farkosterna, och dels den teosofisk-spiritistiska grenen. Det fanns ingen vetenskapligt inriktad UFO-rörelse i Sverige, förrän Gösta Rehn skrev sin första bok 1966.

Men det kanske är så att en främmande teknologi besöker jorden. Kan något helt okänt dölja sig i UFO-rapporterna? Håkan tror det. Det är därför han arbetar med det.

Överblick över UFO-fenomenet.

Nästa talare var Clas Svahn. Han visade diablerier och berättade om luftskeppen som sågs i Amerika i slutet av 1800-talet, fast det inte fanns luftskepp där vid den tiden. Sedan kom spökflygarna över Sverige på 1930-talet, foo-fighters under andra världskriget och spökraketer 1946.

Tefatseran inleddes 1947 med Kenneth Arnolds iakttagelse av nio skivformade farkoster. Air Force i USA undersökte UFO-rapporter i många år. Condonrapporten, som gavs ut 1969, var en 1000 sidor tjock lunta med 59 undersökta fall, varav 23 var oidentifierade. Trots det ansåg fysikern Edward Condon att allt var skräp.

De fyra största civila UFO-organisationerna i Amerika har varit APRO, NICAP, MUFON och CUFOS. Endast de två sistnämnda finns kvar idag. UFO-Sverige bildades 1970. En av de märkligaste iakttagelserna i Sverige gjordes av Nils Frost och hans föräldrar. De såg ett stort och ett litet ljusklot röra sig över himlen i Mora 1952. Nils Frost tog ett fotografi som undersöktes vid Saltsjöbadens Observatorium, vid högspänningslaboratoriet i Uppsala och av nobelpristagaren i fysik, professor Hannes Alfvén vid Tekniska Högskolan. Men ingen kunde förklara vad det var.

Clas tycker att det är märkvärdigt att tidningarna skriver så mycket om ubåtskränkningar, men inte om UFO-iakttagelser, som förekommer i större omfattning.

Parapsykologiska förklaringar till UFO-fenomenet.

Sedan fick Göran Brusewitz ordet. Han är ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, som bildades 1947. Göran tycker sig se likheter mellan UFO-fenomenet och parapsykologiska fenomen. Han tycker att man måste studera både fenomenet och de personer som rapporterar. Vittnespsykologi är viktigt. Två vittnen kan se olika saker. Biologi, psykologi och historia kommer också in i UFO-fenomenet.

Göran håller på att skriva en bok, som kommer ut nästa år. Den blir mycket ovanlig, lovar han.

Inre kontakter

Joel Widengren, från United Network International, talade om inre kontakter. De två

vanligaste upplevelserna är en spontan upplevelse och en frammanad upplevelse. Den förstnämnda kan uppstå i samband med en UFO och även vid parapsykologiska fenomen. Den andra kan uppstå genom guidad meditation eller under hypnos. En upplevelse kan vara lineär eller holografisk. Idéer och kreativitet är inte lineära. Med lineära svar blir fenomenen oförklarliga. Man måste gå utanför de lineära ramarna för att förstå någonting. Joel rekommenderade en bok som heter "Det holografiska paradigmet och andra paradoxer". Den finns på biblioteket. Den är intressant men tungläst. (Se Wilber, Ken).

För att ge exempel på hur man kan lösa ett problem genom att gå utanför det lineära tänkandet, ritade Joel upp en kvadrat, bestående av nio punkter på tavlan.

Försök att sammanbinda de	•	•	•
nio punkterna med fyra raka	•	•	•
linjer utan att lyfta pennan	•	•	•
från papperet! Lösningen finns			

på sid 10.

UFO-Sveriges syn på UFO-fenomenet.

Sedan talade Håkan Blomqvist igen. Inom den psykologiska vetenskapen finns det ett fenomen som heter "haloeffekt". En person som är expert på ett område, t.ex. en professor, anses också vara expert på ett annat område. Det ser man i UFO-debatter i TV. Då tillkallas en astronom för att svara på frågor om UFOs. Men han vet ingenting om UFOs.

UFO-Sverige har ett gott anseende. Vi ligger bra till internationellt när det gäller UFO-forskning. T.o.m. Foas Arne Gärdman har sagt att UFO-Sverige är en seriös organisation.

Det finns 5-10 procent oförklarade fall bland UFO-rapporterna. Håkan anser att de kan delas upp i tre huvudkategorier:

- 1) Ljusfenomen som har elektromagnetisk påverkan, stoppar bilar o.s.v.
- 2) missil- eller robotliknande föremål, som stannar och släpper ut mindre föremål
- 3) klassiska tefat, som rör sig som våra flygfarkoster inte kan.

Vulgärkritiken säger att alltsammans är nonsens, utan att undersöka fenomenen. Hynek sa en gång: "Om ni vet svaret i förväg är det inte forskning ni håller på med."

Varför jag inte tror på tefat.

Till sist fick Dan Kiselman ordet. Han är doktorand i astronomi vid Uppsala Universitet. Dan är tvivlare. Han sa: "Jag tror inte alls på flygande tefat." -- "Då blundar du med bägge ögonen" sa en dam i publiken. Dan tror inte att UFO-ämnet är så intressant, i alla händelser inte för en naturvetare. (Det är just vad det är, med tanke på elektromagnetisk strålning, stoppade bilar m.m.)

Det finns folklivsforskare som anser att UFOs har ersatt tomtar och älvor. Iakttagelserna har inte så mycket att göra med yttre verklighet, utan med vad som rör sig i våra huvuden.

På 1800-talet, när Venus började uppmärksammas, trodde somliga människor att Edison skickade upp en elektriskt upplyst ballong varje kväll!

Dan anser att ett oförklarat fenomen behöver inte vara oförklarligt.

Astronomer söker efter liv i rymden och andra planetsystem som har liv. Det verkar som om det finns mer materia än vad vi kan se, en mörk materia med tyngdkraft. Det kan vara något helt annat än uppbyggt av protoner, neutroner och elektroner. Vi vet inte vad det är.

Paneldiskussion

Till slut kom paneldebatten och publiken fick ställa frågor. En herre påpekade att det finns mycket som vi inte kan se, t.ex. den mörka materian. Vi ser ju bara det synliga ljuset, som är en mycket liten del av all strålning som finns. Han verkade som om han trodde på tomtar och älvor.

Dan nämnde under sitt föredrag att oförklarade saker inte behöver vara oförklarliga. En dam, Astrid Johansson, försökte sätta honom på det hala. Hon frågade; "Men innan en sak är förklarad, vad är den då?" Dan medgav efter något funderande, att då är den oförklarad. --

"Är den ett UFO?" --"Ja, t.o.m. jag måste använda ordet UFO ibland", sa Dan. --"Tror du på UFO då?" --"Ja, okey, vi får väl säga det."

Jag hade också en fråga till Dan. En kontaktperson påstod på 1950-talet att han träffade utomjordingar från en planet som hette Clarion i vårt solsystem. Men astronomerna kunde inte se Clarion, därför att den alltid dolde sig bakom solen. Kan någonting gömma sig bakom solen? "Man skulle kunna tänka sig det", svarade Dan, "men den celesta mekanikens lagar säger att om en planet rör sig i samma bana som jorden, skulle den inte vara stabil, så den skulle snart titta fram bakom solen. Och om det vore en stor kropp som jorden, Merkurius eller månen skulle den ge störningar på andra planeter, och även på en rymdsond som far runt i solsystemet. Så det kan knappast finnas någon större eller mindre himlakropp, som döljer sig bakom solen."

Håkan Blomqvist sa att i arkivet har vi 8.000 - 10.000 UFO-fall i Sverige "Vad tycker Dan att vi skall göra med dem?" Dan svarade. "Det är nog värt att undersöka, så länge ni är

intresserade. Kasta inte bort dem! Om ni hittar någonting, som är tillräckligt intressant, så kanske t.o.m. jag blir intresserad."

En morbror till Håkan talade om att han såg ett flygande tefat, en silverglänsande, diskusliknande skiva, i det militära 1952. Den försvann hastigt.

Man har mer och mer inriktat sig på psykologiska och sociologiska studier. Clas tyckte att man inte kan förklara UFO-fenomen med parapsykologiska fenomen, som inte heller är förklarade. Han nämnde Hessdalen, där det absolut var fråga om oförklarade fenomen.

Dag Warghusen och Channie West var där. Clas frågade om han får lov att undersöka och dokumentera deras fall (Tony Eckardts film.) Ja, det får han.

Så var det dags för Clas att tacka Nyköpings UFO-förening för en trevlig dag. Nästa år blir det antagligen i Karlstad.

Elsie-Marianne Molin

Höstens föredrag

Skriv in redan nu i Din almanacka, vilka dagar det kommer att bli föredrag/videovisning i föreningen.

15 September

Mats Nilsson, kommer till oss och berättar om

Philiadelphiaexperimentet

Efter föredraget kommer vi att se filmen på video.

11 Oktober

Vi ser några av

Arthur C Clarks program från Discovery, inspelade på video.

10 November

Jens Tellefsen håller ett föredrag om

Inkafolkets otroliga byggnadsteknik

* * * * *

Plats: Samtliga träffar är på Fältöversten, Vallahallav. 144

Tid: 19.00

Inträde: 30:- + kaffe till självkostnadspris

Föredrag

Clas Svahn på Deva Center

3 juni 1993

Ämnet den här kvällen var naturligtvis UFO. Vad annars när Clas Svahn är i farten. Han har ägnat 19 år åt detta fenomen och han fortsätter outtröttligt vidare med efterforskningarna. Materialet som presenterades denna kväll var till stor del undersökt av honom själv.

Hur gör man då en bra introduktion när man skall prata om ett så pass komplicerat fenomen? Svahn valde exempelvis att berätta om den amerikanska UFO-organisationen Ground Saucer Watch som analyserat inte mindre än 11.000 UFO-foton varav endast 46 (!) bilder inte kunde få naturliga förklaringar - alltså tillsvidare äkta UFO-bilder. Det resultatet visar hur få bilder det finns att hänvisa till som bevis för ett okänt fenomen. Det är naturligtvis också så att dessa inte heller konkret bevisar någonting. De flesta är av ganska dålig kvalitet.

Vad som orsakar de okända föremålen och vad de är för någonting finns det inga som kan svara på idag. Det finns dessutom många intressanta svar på fenomenen vilka är vanligare än vi tror.

1896-97 förekom de "mystiska flygande luftskeppen" rikligt i främst USA. 10.000-tals människor påstod sig ha sett skeppen. Ibland observerades endast ljusfenomen med de härleddes till resten av luftskeppsiakttagelserna. Det är nu inte helt säkert att de såg ut exakt som sådana men folk försökte hitta någon liknelse i verkligheten med det de sett och de råkade då bli luftskeppen. Man misstänkte att det var hemliga farkoster som olika forskare byggt i sina undangömda experimentverkstäder.

Vad som talade emot det var de otroliga rapporter som kom in om bl.a. objektens besättning. De tycktes komma långväga ifrån och

en av dem nämnde dessutom en gång att han nästa dag skulle befinna sig i Grekland. En otrolig sträcka som knappast skulle ha varit genomförbar i slutet av 1800-talet.

På 1930-talet drabbades Sverige av de mystiska "spökflygarna", plan som kunde cirkla ovanför förbryllade ortsbor i flera timmar och därtill i mycket hårt väder. Man skickade upp andra plan för att jaga de oanmälda inkräktarna men till ingen nytta. De svenska planen lyfte knappt från landningsbanorna förrän de fick gå ner igen p.g.a. vår dåvarande begränsade flygteknik.

Under andra världskriget såg både allierade och tyskar hur deras plan efterföljdes av ljusklot vilka kom att få namnet "foo-fighters". Fienderna misstänkte varandra för dessa ljusfenomen men än i dag kvarstår frågetecknen på vad det egentligen var som observerades.

1946 var det dags igen och den här gången även över Sverige. Clas Svahn som tillbringat många timmar över gamla rapporter om "spökflygarna" berättade om de robotliknande objekten vilka korsat och korsar vårt luftrum än i dag. Inte nog med att fysiska föremål susat över våra huvuden i vårt land, de har slagit ner i våra sjöar också.

Det var länge sedan nu men sammantaget har det plaskat till i sjöar och vattendrag inte mindre än ett femtiotal gånger p.g.a. dessa mystiska spökraketer. Inte ett enda har störtat på marken märkligt nog varefter igen kunnat analysera ett sådant föremål.

Militären var förbryllad och trots noga undersökningar fann man inte så mycket som en skärva av föremålen. Man var trots allt helt på det klara med att någonting fysiskt ideligen flög

och manövrerade över Sverige. Men vad det var fick ingen någonsin svar på.

1946 hade nyligen kriget avslutats och det fanns en viss spänning i luften om vad som skulle hända. Därför kunde man inte undgå att beskylla främmande makter för att det var deras hemliga provskjutningar som pågick över det lilla riket i norr.

När ändå militären var på tapeten gav Svahn hans syn på saken. FOA är ingen anstalt som vill hemligstämpla eller undanhålla allmänheten information. Tvärtom är det så att det man hemligstämplar på milostaberna ute i landet istället ibland avhemligas hos FOA i Stockholm. Clas Svahn ville därmed krossa myten om FOA som en myndighet vilken endast vill bortförklara eller hemligstämpla.

Däremot kan man inte påstå att militären gör speciellt mycket åt de rapporter om oidentifierade flygande objekt som FOA samlar in. Kommer det istället in en ubåtsrapport till militären blir det liv i luckan och skattebetalarnas pengar praktiskt taget "kastats i sjön" på enorma ubåtsjakter. Hur skulle de vara om de istället kunde ödsla lite mer tid åt UFO-rapporter som många gånger är långt mer intressanta än ubåtsrapporterna.

Vad vore väl ett sånt här ämne utan frågor. Naturligtvis blev det utrymme för det också. Det friskade upp med lite debatt på slutet, klockan började åtminstone att närma sig tio då man började märka att alla åsikter om UFO-fenomenet inte överensstämde med varandra. Tråkigt vore det väl i sådana fall.

Andreas Ohlsson

Diabildsvisning på Fältöversten den 27 april

Den 27 april var Jörgen Granlie från Enköping till oss och visade bilder. Vi fick se en hel del bilder som var avslöjade som förfalskningar, där observatören använt knappar eller andra föremål till hjälpmedel som skulle föreställa UFO:n, men även bilder visades som ansågs vara äkta UFO-fenomen.

Jörgen visade bilder som var tagna i Hessdalen 1984, då UFO-Sverige tillsammans med Norges UFO-förening och norska försvaret hade en stor gemensam undersökning på plats.

Som avslutning visade Jörgen bilder från Gyttorpsfallet.

På kvällen den 21 januari 1976 kl. 22.25 såg Allan Johansson ett föremål ute på sjön Vikaren utanför Nora.

Allan såg ljus på sjön, han trodde först att det var en hjord med rådjur vars ögon lyste. När han gick närmare ca 100 meter, såg han ett stort

föremål framträda, som såg ut som en stor ost eller snusdosa.

Den långa ljusa rampen visade ca 12-15 fyrkantiga fönsteröppningar som gick längs hela överdelen på farkosten.

Han såg föremålet under 5 timmar, ca 3 ggr per timme. Sista gången han såg det var vid 3-tiden på morgonen klockan 4 var det ej kvar.

Han nämnde inget till till sina kamrater som kom till morgonskiftet för han var rädd att inte bli trodd.

Den 26:e, 5 dagar efter händelsen fick han se en konstig ring på isen, med en diameter av 41 meter. I ringen var det jättelika iskristaller som stod på högkant, upp till 20 cm höga, 1-2 mm tjocka.

Ja det var mycket intressant att få ta del av dessa bilder.

Inga-Lill

Klotblixten - en av naturens gåtor

Ibland får UFO-Sveriges fältforskare in UFO-observationer som i slutändan kan identifieras som trolig klotblix. Men, vad är en klotblix egentligen? Svaret på den frågan är inte ens forskarna ense om. Det finns många teorier, men för lite kunskap.

En allmän beskrivning på en klotblix är, den är rund som en boll, gulaktigt lysande och kortlivad. De flesta klotblixar är mindre än 1 meter i diametern, men man har i sällsynta fall iakttagit klot som har varit större än 20 meter. Det är också ett faktum att 9 av 10 klot inte blir mer än 15 sekunder gamla. När klotet "dör" exploderar den och då gäller det att hålla sig undan, för många forskare tror att den innehåller komprimerad högspänning.

På en del universitet har eller pågår det för närvarande experiment med att tillverka klotblixar i laboratorier. I Sverige har bland annat högspänningslaboratoriet vid Uppsala Universitet experimenterat. Där har man använt sig av så höga strömstyrkor som 200 000 Ampere utan resultat. Vanliga blixar, s.k. linjeblixar, behöver bara en tiondel av den styrkan för att uppstå.

Andra teorier om den märkliga blixen går ut på att den innehåller antimateria eller att den uppkommer på grund av mikrovågor som alstras under åskväder. Vanliga linjeblixar som krullar ihop sig är en annan teori. I utländska labora-

torieförsök har man använt sig av metangas och i ett försök kunde man framställa ett föremål som var mycket likt en klotblix. Storleken var ungefär som en apelsin.

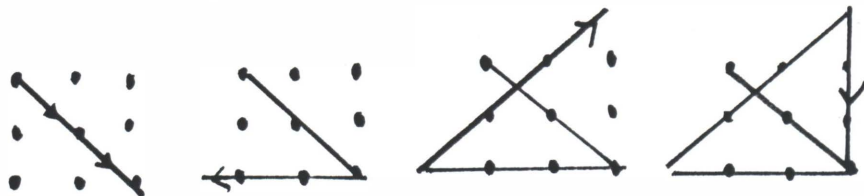
Ofta observeras kloten inomhus och beter sig som om de vore intelligent styrda. En kamrat till mig berättade för några år sedan om hur blixen dök upp genom ett telefonjack och följde ledningen ned till köket. Där "hoppade" klotet av ledningen och försvann ner i slasktratten på diskbänken. Vädret spelar tydligen en stor roll. De flesta fall har uppträtt i samband med åskväder.

Erkännandet av klotblixten som fenomen har en ganska lustig historia. Innan erkännandet hånade och förlöjlidade vetenskapsmän kollegor som experimenterade med att få fram klot. Först när en klotblix råkade förvilla sig in genom ett fönster på en av Storbritanniens institutioner för meteorologi fick de skeptiska vetenskapsmännen ge sig. Ibland används det här exemplet som motkritik när forskare på universitetsnivå vägrar att erkänna fenomen som till exempel UFO.

Numera är forskarna ense om att det faktiskt existerar klotblixar, men den stora frågan kvarstår hur uppkommer klotblixten? Än så länge finns det ingen som har några bevis att peka på, men forskningen fortsätter.

Mikael Sjöberg

Lösning på kvadraten, sidan 6

Knepet ligger i att dra ut linje 2 och 3 utanför kvadraten. Man fastnar så lätt i föreställningen att man inte får gå utanför kvadraten.

RÄTTELSE

I förra numret av Stockholms UFO-Nytt smög sig ett fel in. Mars ena måne heter Phobos, och inte Phodor!

Arkivet för UFO-forskning

- en presentation

Oidentifierade flygande föremål UFO (unidentified flying objects) är en term som skapades i början av 1950-talet inom det amerikanska flygvapnet. UFO är ett samlingsbegrepp för alla slags fenomen och föremål, observerade i luften, som - trots ibland mycket ingående undersökningar - inte kan förklaras på konventionellt sätt.

Alla former - inte bara "tefat"

Rapporterna om UFO beskriver i realiteten ett mycket brett spektrum av olika former och beteenden. Det stora flertalet UFO-rapporter berättar om vaga ljussken under den mörka delen av dygnet. En mindre del observeras i dagsljus som flygande, fasta föremål. Föremålen kan då anta i stort sett vilken form som helst. De kan likna en cigarr, raket, triangel eller kub. Inte sällan tycks föremålen röra sig i strid mot naturens kända lagar. En lång rad former och rörelsemönster finns rapporterade från olika delar av världen.

ET-teorin

I det allmänna medvetandet har begreppen "UFO" och "flygande tefat" kommit att jämföras med ordet "rymdskepp", eftersom flertalet populärt hållna böcker och artiklar, under snart fem årtionden, framhållit just den tolkningen som en lösning på gåtan. Rymdskeppstolkningen kallas ofta ET-teorin (ET = extraterrestrial, utomjordisk).

En rad fenomen

UFO-fenomenen synes dock vid närmare betraktande betydligt mer komplicerade än så. Vi har troligen att göra med en lång rad olika fenomen. För seriös forskning är det inte produktivt att välja ut en förklaring och enbart samla uppgifter som tycks bekräfta just denna teori. Tyvärr är detta arbetssätt vanligt bland UFO-intresserade. Ett mer objektivt och neutralt arbetssätt måste eftersträvas.

En liten del av mängden rapporter skulle eventuellt kunna antyda besök från världsrymden, men detta har aldrig säkert bevisats

Tvärtom pekar många komplexa och bisarra UFO-fall i riktning mot helt andra förklaringar.

Naturliga förklaringar

I första hand bör framhållas att minst 80-90 procent av iakttagelserna kan ges naturliga förklaringar i form av välkända företeelser i atmosfären. Observatören har helt enkelt misstolkat vad han eller hon sett. Kunskaper i vittnespsykologi är viktigt för den som vill utreda och dokumentera UFO-observationer.

Vanliga förklaringar är meteoriter, astronomiska objekt (planeter, stjärnor, månen), ballonger, flygplan och flygplansljus, rymdskrot som brinner upp i atmosfären, ljusfenomen i samband med raket- och robotuppskjutningar, strålkastarljus, militära lysgranater och fallskärmsljus. Uppräknningen skulle kunna fortsätta med flera hundra olika slags förklaringar. Etiketterna "UFO" och "flygande tefat" används ofta slarvigt för allt som i ett första skede tycks oförklarligt.

Närobservationer

UFO-fenomen observeras då och då på närmare håll och under säkrare förhållanden (dagsljus, flera vittnen). I mera sällsynta fall kan detta ge rapporter om olika slags effekter och störningar på omgivningen, landspår, sjukdomssymptom hos vittnen, observationer av varelser inne i - eller i närheten av - UFO-föremålen. Ibland förekommer det vittnesmål om olika slags kontakter med främmande varelser. Den något felaktiga översättningen "närkontakt" (från engelskans "close encounter") används ofta för att beteckna observationer på nära håll - även om någon "kontakt" aldrig ägt rum.

Ombordtagningar

En numera vanlig rapporttyp (inte minst i USA) är "ombordtagningar", där vittnen mot sin vilja säger sig ha förts ombord på UFO-föremål. Denna händelsetyp liknar, har en del forskare påpekat, äldre tiders beskrivningar från folktron av "bergtagningar".

Vid närobservationer av hög märklighetsgrad är det uppenbart att observatörens tidigare erfarenheter, föreställningar, förväntningar och psykiska status spelar en avgörande roll för vad som uppfattas och rapporteras. Hypnos kan inte generellt rekommenderas som ett sätt att reda ut sådana här upplevelser, då metoden snarare kan bidra till att förvanska vittnets utsagor, än till att klarlägga vad som faktiskt har skett.

Ett sociologiskt faktum

UFO är, vid sidan om själva bevisfrågan, ett påtagligt sociologiskt fenomen, där människors föreställningar om de bakomliggande orsakerna till fenomenen kommer till uttryck i form av böcker, insändare, debattartiklar, radio- och TV-program, video- och spelfilmer.

Det mest kända exemplet på en film med UFO-motiv är Steven Spielbergs "Närkontakt av tredje graden". Ibland är gränsen mellan science fiction och verklighet flytande, vilket gör ämnet extra svårt att bearbeta.

Nya myter

UFO-fenomenet har en stor genomslagskraft inom populärkulturen, främst i tolkningen som "rymdskepp", "utomjordingar" och "besök från andra planeter". Helt nya myter har skapats de senaste 40 åren. Denna mytbildning, som inte sällan bygger på till stor del outredda, missvisande eller omstridda uppgifter, har tyvärr blivit en stoppkloss för mer seriöst djuplodande utredningar och forskning på UFO-området.

Forskning

Vid sidan av den sociologiska verkligheten som UFO-fenomenen utgör, och de föreställningar som skapas omkring fenomenen, pågår en omfattande, seriös forskning för att försöka klarlägga orsaken (eller snarare: orsakerna) till fenomenen.

Denna privata forskning, på olika ambitionsnivåer, skapar en rikhaltig internationell litteratur. Forskningen handlar exempelvis om att utreda och dokumentera enskilda observationer och vågor av observationer, söka samband mellan observationer, analysera foton, filmer och markspår, upprätta databaser över rapporterade fall, sammanställa mönster och statistik, på nytt utreda gamla observationer från helt nya synvinklar, med mera. Alla dessa aktiviteter skapar en livaktig debatt om mål och metoder i böcker och UFO-tidskrifter.

Källkritik

För att komma till riktig klarhet om UFO-områdets mest omskrivna fall och myter krävs ofta tidsödande och mödosamt arbete. För att bedöma kvaliteten hos de uppgifter som cirkulerar om populära myter krävs tillgång till många källor av olika slag. Inte minst behövs en ingående kunskap om hur dessa källor brukar behandla sina uppgifter: vilka utredningar som ligger bakom och kvaliteten på dessa, hur säkra källor är som en viss författare bygger sina argumentation på, och i vilka syften uppgifterna publicerats. Källkritik är kanske den mest väsentliga pusselbiten i seriös ufologi.

Vetenskapens roll

De attityder som många traditionella vetenskapsmän haft, och har, till UFO-fenomenen har skarpt kritiserats av ufologer. Debatten mellan "troende" och "skeptiker" bygger ofta på att båda parter missförstått problematiken och i alltför hög grad argumenterar utifrån populära mytbilder istället för att föra en debatt grundad på väl undersökta och dokumenterade observationer. Ett förut-sättningslöst studium av ett fenomen kan aldrig, i sig, vara "ovetenskapligt". Allt beror på **hur** problemet attackeras: genom okritiskt tänkande och blind tro (som ofta är fallet bland rabiat troende "ufologer"), eller via noggranna utredningar och en intellektuell debatt om värdet hos de data som presenteras.

Skepticism

Den traditionella vetenskapen har hittills inte an-

sett sig förpliktigad att avsätta resurser (tid och pengar) för att klä av UFO-problematiken dess mytiska dräkt. Därmed har man heller inte nått fram till problemets kärna: **att finna orsaken (orsakerna) till vittnenas observationer.**

Enbart här i Sverige finns flera tusen oförklarade observationer där till synes trovärdiga vittnen, "medel-Svensson", formligen ropar efter en förklaring på sina upplevelser. Det räcker inte att - som vissa vetenskapsmän - visa upp en allmänt skeptisk attityd och hänvisa till amerikanska utredningar, som ofta var beställningsverk för militära syften och som haft stora, klart påtalade brister. En kritisk inställning är en sund attityd, men vulgärskepticism grundad på icke utredda data, och en ovilja att ta sig an det verkliga problemet, är inte en produktiv inställning till problemet.

AFUs roll

Arkivet för Ufo-forskning (AFU) har tagit som sin uppgift att samla och dokumentera alla de yttringar som UFO-fenomenet för med sig, alltifrån skapandet av rena tefatskulter som ger ut "kontaktlitteratur", till akademiska avhandlingar på doktorsnivå, eller skeptisk litteratur som helt förnekar existensen av UFO-fenomen.

Historik

AFU startade våren 1973. Syftet var då i första hand att bygga upp ett specialiserat forsknings- och lånebibliotek. Biblioteket omfattade vid starten 350 boktitlar. Med åren breddades intresset till att också omfatta tidskrifter, pressklipp, rapport-, person- och föreningsarkiv. 1980 ombildades AFU till en ideell stiftelse. Samtidigt flyttades arkivet till den lokal i Norrköping där nu samlingar (ca 120 hyllmeter) förvaras.

Ändamål

I AFUs stadgar sägs att stiftelsen ska:

- förvalta och utveckla ett svenskt arkiv och bibliotek för litteratur etc. om begreppet oidentifierade flygande föremål
- stödja och främja forskning för att vinna ökad kunskap om oidentifierade flygande föremål, samt

- bedriva informationsverksamhet och stimulera en kritisk, vetenskaplig diskussion om oidentifierade flygande föremål.

Stödjande

AFU är inte en ordinär förening där man blir "medlem". Däremot kan man genom donationer till stiftelsens verksamhet bidra till, och dra nytta av, arkivets fortsatta utveckling. Efter donation av material, eller av en årlig avgift (som fastställs av styrelsen), får man tillgång till AFUs lånebibliotek, nyhetsblad och övrig service.

Vi visar gärna arkivet, men tänk på att vi arbetar ideellt och har små möjligheter att hjälpa intresserade som bara har en mer "allmän nyfikenhet" på ämnet. Här hänvisar vi gärna till folkbiblioteken och till Riksorganisationen UFO-Sverige. AFU drivs helt med privat insamlade medel, i första hand pengar som styrelsen skjuter till. Stiftelsen har inget statligt eller kommunalt stöd.

Boksamling

Boksamlingen omfattar 2.000 titlar. Större delen har tillkommit genom donationer av privatpersoner. Vissa värdefulla delar av samlingen (bibliografier, med mera) lånas inte ut. Samlingen är förtecknad i en bestandslista som kompletteras med årliga nyförvärvslistor. Varje bok ämneskodas enligt ett eget klassifikationssystem (Ufo-code). Merparten av böckerna är författade på främmande språk, i första hand engelska.

Den som speciellt vill stödja inköp av ny kvalitetslitteratur kan göra detta genom att donera medel till vår bokfond. Sätt in ett belopp på vårt postgiro 49 07 14-3 och skriv "Bokfonden" på talongen.

Boklån

Lån av böcker kan ske, helst per post. Den som är "nybörjare", och mest är intresserad av svenskspråkig litteratur, rekommenderas i första hand att låna litteratur på kommunbiblioteket, under avdelning "BI". För att få låna från AFUs bibliotek krävs att man det senaste kalenderåret stött verksamheten på något sätt (se ovan) Biblioteket/arkivet är oftast öppet

dagtid, på vardagar, men ring alltid före besök!

Före det första lånet fyller Du i ett **förbindelsekort** och återsänder detta till oss. När böcker skickas med post tar vi ut en mindre **låneavgift** (per boktitel, oavsett storlek) för att täcka våra kostnader för porto och försändelse. **Maximalt tre böcker** får lånas vid varje tillfälle och de måste återlämnas innan en ny omgång får lånas. Lånetiden är en månad. Fler detaljer finns i våra låneregler som Du alltid får som ny låntagare.

AFU Newsletter

Sedan 1975 ger AFU ut ett nyhetsblad på engelska som beskriver den forskning som bedrivs av AFU:s medarbetare. Informationen är på engelska på grund av att vi har ett brett utbyte med utlandet. AFU Newsletter skickas till 150 organisationer, tidskrifter, forskare och författare över hela världen. I byte får vi ett omfattande material, framförallt tidskrifter och nytgivna böcker.

Tidskriftsarkiv

Utbytes- och prenumerationstidskrifter samlas i ett tidskriftsarkiv som idag innehåller cirka femhundra boxar med mer än 10.000 häften.

Samlingen är ordnad alfabetiskt per land och omfattar alla slags regelbundet utkommande skrifter: från religiöst kultbetonade nyhetsblad till skriftserier med vetenskapliga ambitioner. Merparten av tidskrifterna beskriver rapporterade UFO-fall runt hela världen.

Klipparkiv

Vårt klipparkiv omfattar mer än 20.000 artiklar och notiser enbart från den svenska dags-, vecko- och fackpressen. AB Pressklipp har sedan 1970 bevakat den svenska pressen på vårt uppdrag. Vi har dessutom systematiskt gått igenom tidningslägg, offentliga arkiv, privata samlingar och mikrofilmer för att finna äldre, intressanta artiklar. Klippen är uppklistrade kronologiskt på A4-ark i ett hundratal pärmar.

Riksorganisationen UFO-Sverige

Genom ett särskilt avtal är AFU sedan 1986 anslutet till riksorganisationen UFO-Sverige. UFO-Sverige startades 1970 och är en samman-

sammanslutning av föreningar och enskilda med omkring 1.500 medlemmar. AFU fungerar som förenings- och rapportarkiv åt UFO-Sverige. Särskilt anser vi att UFO-Sveriges utredningar av UFO-fall (via en rapportcentral och fältforskare spridda över landet) har ett stort och bestående värde.

Förenings- och personhistoriska arkiv

Genom donationer har AFU mottagit samlingar från privatpersoner och föreningar som under tidigare decennier varit engagerade av UFO-frågan. Samlingarna omfattar fallutredningar, korrespondens, personliga anteckningar, böcker och tidskrifter. Ett antal donationer har varit speciellt värdefulla: från den nedlagda föreningen GICOFF i Göteborg; från amanuens K Gösta Rehn, Stockholm; från Edith Nicolaisen, grundare av förlaget Parthenon i Helsingborg; från C.O Holmqvist i Rockneby samt från Lennart Johansson, Stockholm.

AFU förvarar även ett stort arkiv med material från UFO-Sveriges verksamhet (korrespondens, rapporter) och de mer än 100 lokala UFO-grupper som varit - eller är - anslutna till riksorganisationen.

Ljud- och bildarkiv

AFU har ett växande arkiv av ljud- och bildmaterial: ljudkassett- och videoband (föredrag, intervjuer, radio/TV-program, dokumentarfilmer, spelfilmer, med mera), illustrationsmaterial (teckningar, bildkopior, dia, negativ, filmer).

Donationer

AFU tar gärna emot donationer av material och samlingar med anknytning till UFO. Vi tar hand om samlingen, sorterar den och integrerar den med vårt tidigare material. Ofta får vi då dubletter och överskottsmaterial som vi säljer vidare, för att (till en liten del) finansiera arkivet. Från AFU kan Du rekvidera ett särskilt donationsavtal som exempelvis kan ingå som en bilaga till ett testamente.

Försäljning av antikvaria

I arkivet finns alltid en försäljningshylla med dubletter och överskottsmaterial, främst böcker och tidskrifter. Tillgången är begränsad. Kontakta

oss gärna om det är någon särskild bok eller tidskrift Du söker.

Rapportarkiv

AFU förvarar merparten av de UFO-rapporter som kommit in till, och dokumenterats av, privata utredare i Sverige. Vi förvaltar UFO-Sveriges rapportarkiv som kontinuerligt tillförs material från organisationens rapportcentral. Rapporterna är sorterade kronologiskt och omfattar frågeformulär och andra utredningsunderlag. Arkivet tillförs även kopior av observationer publicerade i pressen. Hela rapportarkivet omfattar uppskattningsvis cirka 10.000 observationer.

Försvarets utredningar

I rapportarkivet ingår också kopior av alla öppet tillgängliga UFO-utredningar som sedan 1947 gjorts av det svenska försvaret (cirka 2.000 fall).

Först sköttes utredningarna helt inom Försvarsstaben men 1965 överfördes det officiella ansvaret till Försvarets Forskningsanstalt, även

om utredningarna fortfarande passerar Försvarsstaben. Sekretess-belagda uppgifter, som exempelvis har ett samband med den svenska incidentberedskapen, har vi inte tillgång till.

Rapportdatabas

Arbetet med en databas över svenska UFO-fall pågår. Pesondatorer och databasprogrammet dBase används för registreringen. Registret omfattar idag (1992) 2.500 fall vilka är sök- och sorterbara på ett 20-tal parametrar: datum, observationsklass, identifikation (förklaring på fallet), plats, län, "gradnätsruta" (en geografisk ruta några mil i fyrkant), rapportkvalitet, källor, med mera.

Dessutom kan ett 80-tal olika fördefinierade sökkoder registreras valfritt för varje fall, för att snabbt kunna ta fram alla de fall där exempelvis människor påverkats fysiologiskt eller fall där avtryck påträffats på marken. En succesivt utbyggnad av databasen är ett av AFUs högst prioriterade projekt.

Källa: Arkivet för UFO-forsknings informationsblad

Sponsring

Ovan har du, som jag hoppas, läst presentationen av AFU. Om du inte läst den föreslår jag att du gör det.

AFU - Arkivet för UFO-forskning växer hela tiden, många donerar sina UFO-samlingar till arkivet. Det innebär naturligtvis att AFU behöver större lokal.

Vid planeringsmötet i mars, var vi och besökte en ledig lokal. Samtliga enades om att lokalen är "som klippt och skuren" för Arkivet för UFO-forskning.

Vi som var med bestämde oss samtidigt för att sponsra AFU med en summa varje månad, för ny lokal behövs verkligen för att få ordning på allt.

Summan vi ville sponsra med var helt upp till oss själva att välja, det blev från 50:- upp till 400:-/månad.

Flyttningen medför en hel del engångskostnader, små som stora. Telefonen ska flyttas. Nytt golv måste läggas. Belysning och andra småprylar måste till.

Nu hoppas jag att även du vill stödja AFU med flyttkostnader eller rent av bli en av månadssponsorerna. Många bäckar små o.s.v.

När lokalerna blir färdiga hoppas jag att vi från Stockholms UFO-förening kan samordna en resa, med tåg eller bil, till Norrköping. Håkan Blomqvist har lovat att bjuda oss på kaffe och bullar om vi kommer.

Vill du ha mer information om AFU, skriv till:

Arkivet för UFO-forskning, Box 11027, 600 11 Norrköping, telefon 011- 13 86 99. Postgiro 49 07 14-3

Inga-Lill

Hur kunde 30 familjer- män, kvinnor och barn försvinna spårlöst?

När pälsjägaren Joe Labelle närmade sig den lilla byn Anjikuni i nordligaste Kanada en novemberdag 1930 kände han en krypande känsla av obehag. Varför var det så tyst? Byborna brukade ju hälsa honom med glada rop och hundskall. Men nu syntes inte skymten av liv...

Ett av det här århundradets stora mysteriet är fallet med de 30 familjer - män, kvinnor och barn - som försvann spårlöst från sin lilla by i nordligaste Kanada en höstdag 1930.

Än i dag har ingen kunnat lösa gåtan. Man vet att någon - eller något - lockat hela byn att hals över huvud lämna sina hem för att aldrig mera återvända. Det finns inga som helst spår efter människorna i byn trots att polis och militär provat alla möjligheter och sökt överallt.

Historien börjar en kall novemberdag när pälsjägaren Joe Labelle nådde fram till byn Anjikuni intill sjön med samma namn under en av sina jaktturer på den frusna tundran. Labelle hade varit i byn åtskilliga gånger under sina många år som jägare. Han gladde sig i förväg åt det mottagande han skulle få av sina vänner bland byborna: varmt kaffe, mat och en sälskinnsbädd i någon av eskimåhyddorna.

Men när Joe Labelle närmade sig byn fick han en krypande känsla av att något var på tok. Varför skällde inte hundarna? Varför syntes inte en människa?

I den iskalla nordanvinden fladdrade skinnen som täckte hyddornas öppningar övergivet. Några kajaker låg uppdragna på stranden. Men inte en levande varelse skymtade.

Labelle berättade senare för polisen hur han stannade upp och ropade "Hallå!" så högt han

någonsin kunde. Men han fick inget svar. I den lilla vänliga byn rådde dödens tystnad och det var med oro och obehag som pälsjägaren närmade sig den första av hyddorna.

Stelfrusen mat

Han vek sälskinnet åt sidan och gick in. Elden var sloknad, men en kittel med mat - stelfrusen - hängde över eldstaden. Kläder och husgeråd fanns kvar orörda, gevären hängde på sin plats intill dörröppningen, allt tydde på att husets invånare var strax i närheten. Men i byn Anjikuni fanns inte ett liv längre.

Vad hade hänt de 30 familjerna?

Joe Labelle blev skräckslagen. Han kände igen en av kajakerna som låg uppdragna på stranden: båten tillhörde hyns huvudman. Den var halvt sönderslagen av vågorna, vilket tydde på att ingen använt den under lång tid. Så skulle aldrig en eskimå låta sin kajak förstöras...

I ungefär en timme stannade Labelle i byn, undersökte varenda hydda, ropade på sina vänner och letade efter spår av dem. Men vart han än kom rådde samma överkliga tystnad, samma tecken på plötsligt uppbrott. Byborna hade inte hunnit äta, inte klätt sig, inte tagit det nödvändigaste med sig; geväret. Någoting mycket underligt måste ha hänt...

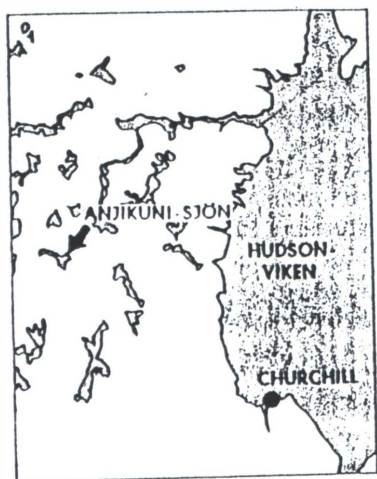
Labelle tog sig snabbt de ca 50 milen ner till den stora militärbasen i Churchill vid Hudsonbukten där han larmade myndigheterna om sin märkliga upptäckt.

Gravarna var tomma

Polis och militär finkammade varje millimeter av området. Ett hundratal meter från byn hittade man resterna efter sju hundar som stått bundna vid några träd. Rättsmedicinska undersökningar visade att de svultit ihjäl.

Men den allra mest märkliga upptäckten gjorde man i närheten av den plats där de döda hundarna fanns. Där hade eskimåerna en gravplats där de begravt sina döda på sedvanligt eskimåsätt under ett stenröse. Nu var gravarna öppnade, och de dödas kroppar borttagna - men inte av något djur. För de undanplockade stenarna låg i prydliga högar...

Under flera veckor undersökte man området kring byn Anjikuni i detalj. Man kom underfund med att det måste vara ungefär två månader sedan byborna så plötsligt försvann. I kittlarna fanns nämligen rester av bär som mognat i september.

Här i nordligaste Kanada, ca 50 mil nordväst om staden Churchill, låg byn Anjikuni som spårlöst övergavs en eftermiddag i september 1930. Än i dag vet ingen vad som hände byns 30 familjer.

Detta är vad man till dags dato vet om det mystiska försvinnandet i Anjikuni. Byns 30 familjer höll på med sina vardagssysslor en eftermiddag i september - kvinnorna höll på att laga middagsmålet - när något inträffade som fick dem att överge allt de höll på med utan ett ögonblicks dröjsmål. Sannolikt trodde de att de strax skulle komma in igen. Maten stod ju på

elden, en mamma höll på att sömma småbarns-kläder, hundarna stod bundna i närheten.

Hade de flytt över tundran? Nej, Kanadas skickligaste spårare fann inga som helst tecken på att de tagit den vägen. Hade de gett sig över sjön? Nej - kajakerna låg ju på stranden. Hade de blivit överfallna? Knappast. De hade ju sina gevär intill dörröppningen, men ingen av dem hade rört vapnen.

De hade lämnat sina hem, grävt upp sina döda och - försvunnit. I polisens register arkiveras fallet Anjikuni som olöst.

Vittnet i andra delar av Kanada hade på sensommaren sett märkliga ljusfenomen som aldrig fick någon förklaring.

Om människorna försvunnit upp i luften förklarar det varför det inte fanns några som helst spår. Det förklarar också varför avfärden skett så plötsligt och varför man inte tagit till gevären.

Artikel ur Hemmets Journal. Försvinnandet kan vara en s.k. vandringssägen, en myt. Vi får anledning att återkomma med mer info i ett senare nr av Stockholms UFO-Nytt.

Mikael Sjöberg

TV3 rådfrågar UFO-Sverige

I augusti ska TV3, sända 10 avsnitt med titeln "Det okända". I programmen kommer bl.a. UFO-fenomenet att penetreras och som rådgivande konsultat har man utsett Clas Svahn från vår Riksorganisation UFO-Sverige.

Det känns därför extra roligt när UFO-Sverige får visa framfötterna i lite större sammanhang.

Andreas Ohlsson

Restrött rymdgubbe inte från planeten X

Av ROLAND GYLLANDER

Skulle ni möta en liten grön gubbe från rymden så visa honom gästfrihet, han måste vara mycket restrött. I varje fall kan han knappast ha kommit från någonstans här hemma i vårt eget solsystem.

Han torde ha färdats långt, flera ljusår, från främmande stjärnevärldar, för nu börjar forskarna bli övertygade om att det inte finns någon mystisk tionde planet i vårt eget solsystem.

Och en sådan krävs för att det ska finnas gröna gubbar på hemmaplan så att säga, för alla övriga planeter utom jorden tycks vara obebodda.

Jakten på denna tionde planet har pågått i minst trettio år och tycks sluta lika snöpligt som sökandet efter Mars berömda kanaler; de försvann när man fick bättre kikare att titta med.

Mätte planetmassa

Tron på en tionde planet förutom Merkurius, Venus, Jorden, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus och Pluto beror på att Uranus och Neptunus tycktes röra sig som om de påverkades av dragningen från någon ännu mer avlägsen planet. Denna kunde inte vara Pluto som upptäcktes år 1930, den är för liten och felplacerad.

Men när rymdsonden "Voyager 2" för några år sedan flög förbi Uranus och Neptunus kunde den noggrant mäta deras massa, och på den grundvalen har Myles Standish vid Jet Propulsion Laboratory i USA räknat fram att störningarna i Uranus planetbana är en synvilla, möjligen orsakad av mätfel vid observationerna omkring sekelskiftet (New Scientist 20/1-93).

Och enligt Standish är ojämnheterna i Neptunus rörelse också en felsyn, beroende på att man ännu inte kunnat mäta dess bana fullständigt.

Lång omloppstid

Sedan planeten upptäcktes år 1846 har den ännu inte hunnit ett helt varv runt solen, dess omloppstid är hela 165 år.

Om den tionde planeten, Planet X, existerar så måste

den krypa fram någonstans bortom Plutos bana i ett halvmörker där den tio miljarder kilometer avlägsna solen bara syns som en extrastark stjärna.

Där ute är medeltemperaturen närmare 250 minusgrader så eventuella gröna gubbar måste var ett köldhärdigt släkte.

Ensamma i solsystem

Men även en så kall himlakropp avger ett slags "månljus", en infraröd strålning som kan uppfattas ända från jorden. Men den infrarödsökande satelliten "Iras" har inte kunnat upptäcka något sådant fjärran planetsken.

Vi tycks vara ensamma i vårt solsystem. Kommer några gröna gubbar så måste de ha färdats drygt fyra ljusår, för så långt är det till närmaste grannstjärna. Sätt på kaffepannan. □

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad